

St-l sám udává, že majitel koncese, jejíž pachtýřem st-l byl, zemřel, a netvrdí, že by tato koncese byla provozována na účet vdovy po zemřelém majiteli koncese po čas jejího vdovství neb na účet nezletilých k dědictví oprávněných descendentů až do jejich zletilosti na základě koncesního dekretu zemřelého majitele jejího, a že tyto osoby učinily o takovémto provozování živnosti úřadu živn. oznámení a vymohly si schválení st-lovo pachtýřem této živnosti. Pak ovšem úřad právem vycházel z toho, že st-l provozuje živnost neoprávněně. Na tom nemůže ničeho měniti, že provozuje živnost host. a výč. v místnostech jím najmutých. — — —

Č. 5891.

Stavební řád (Morava): I. Z povolení obývacího a užívacího stavebním úřadem uděleného nelze vyvozovati, že obec převzala do vlastního udržování chodník při novostavbě zřízený. — II. Povinnost zřídit chodník stihá majitele domu, nikoliv stavebníka, tedy i toho, kdo domu nabyt jako vydražitel v soudní exekuční dražbě.

(Nález ze dne 22. září 1926 č. 18.942).

V ě c: Dr. Heřman F. v M. proti moravskému zemskému výboru v Brně (zem. rada Dr. Boh. Moučka) stran udržování chodníku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl pořadem instančním potvrzen výměr správní komise města M. z 21. září 1923, kterým byl st-l vyzván, aby do 15. října 1923 dal svým nákladem chodník u svého domu čp. . . . v M. opravit, poněvadž chodník ten nebyl dosud obcí převzat do udržování.

Ve stížnosti k nss-u podané namítá se, že chodník, o který jde, byl obcí do udržování převzat, ježto obec, udělivši povolení k obývání a používání domu, potvrdila, že všem podmínkám stav. povolení, tedy i podmínce, týkající se zřízení chodníku, bylo náležitě vyhověno. Povolením k obývání a používání domu byl dle mínění stížnosti chodník obcí skutečně převzat, ježto zákon zvláštního formálního aktu přejímacího nevyžaduje.

Námítku tuto neuznal nss správnou.

Povolením, jehož se st-li dle § 128 mor. stav. ř. dostalo, nevyslovuje se nic více, nežli že zřízená budova smí býti obývána a že smí jí býti používáno. Stav. úřad, jednaje o tomto povolení, má dle výslovného ustanovení zákona hleděti toliko k vlasirímu stavebnímu stavu a nemůže povolení obývací odepírat, jestliže bylo zjištěno, že se řádně stavělo a že budova jest náležitě vyschlá a nebude škoditi zdraví. Předmětem obývacího povolení jest tedy jen stavba sama, nikoli však chodník, a není proto možno potvrzení úřadu stavebního, že podmínkám stav. povolení bylo vyhověno, vztahovati i na splnění povinnosti zřídit chodník, a to tím méně, ježto úřední příkaz zřídit chodník není dle své povahy vůbec »podmínkou« konsensu stavebního, nýbrž samostatným, byť i zřízením stavby podmíněným příkazem úředním, který zakládá se na ustanovení § 101 mor. stav. ř. a nemusí k stav. povolení

ani formálně býti připojen, a i když se tak stalo, nestává se jeho podstatnou součástí.

Z povolení obývacího a užívacího stavebním úřadem uděleného nelze tedy vzhledem k povaze a účelu tohoto aktu úředního vyvozovati, že obec zřízený chodník do vlastního udržování převzala.

Pokud pak stížnost míní, že k převzetí chodníku obcí není zapotřebí formálního aktu, a že tedy postačí konkludentní čin obce, kterým tato projevila vůli chodník převzít a který dle mínění stížnosti sluší spatřovati právě v udělení povolení obývacího, není možno dáti jí ani v tom za pravdu, neboť i kdyby bylo zásadně možno konkludentní projev obce uznati postačitelým a kdyby bylo lze stotožňovati obec ve funkci úřadu stavebního, v níž povolení obývací vydává, s obcí ve funkci majitelky a správkyne veř. statku, v níž chodník do své správy přejímá, musilo by konkludentní jednání obce býti takové povahy, že nebylo by žádného rozumného důvodu k pochybnostem o vůli obce chodník převzít (srovnej § 863 o. z. o.). Leč ze spisů správních vychází právě v tomto směru pravý opak. Dle obsahu výměru z 10. listopadu 1908 bylo při místní prohlídce za účelem udělení povolení obývacího zjištěno, že na místo předepsaného chodníku dlážděného kamennými deskami byl zřízen chodník z hlíněných dlaždiček, a cit. výměrem chodník tento byl schválen pouze jako provisorní s tím, že majitelé domu jsou povinni chodník na rozkaz představenstva města, jenž může býti kdykoliv dán, nahraditi def. chodníkem z kamenných desek. Že z tohoto projevu nelze konkludovati na vůli obce převzít chodník do vlastního udržování, je na bíledni.

Pokud pak st-1 namítá, že povinnost stavebníkova zříditi chodník nepřechází na vydražitele budov v soudní exekuční dražbě, jest na omylu. Podle § 101 mor. stav. řádu nepostihuje povinnost zříditi chodník stavebníka jako takového, nýbrž stíhá majitele domu. Je-li však za ostatních v daném případě nesporných předpokladů ke zřízení chodníku zavázán ex lege majitel domu, nemůže záležeti na tom, jakým způsobem vlastnictví domu nabyt.

St-1 nepopírá, že stav chodníku v době, kdy mu bylo uloženo jej opravit, byl vadný. Jestliže však obec chodník do udržování dosud nepřevzala, je povinností st-lovou chodník udržovati a nelze proto úřední výzvu, aby chodník opravil, uznati nezákonnou.

Č. 5892.

Stavební právo: Může pravoplatně udělené stavební povolení dodatečně býti změněno?

(Nález ze dne 22. září 1926 č. 18.980).

V ě c: Jan V. ve Z. (adv. Dr. Theodor Kopecký z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. obec Z. adv. Dr. Hugo Stein z Prahy) o zřízení kanálu, rigolu a okapových rour.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.